

Debreczeny György
Ágh István most 85
én meg 65

*kamasz voltam és ő akkoriban
éppen az újszülöttnek jószolt
addigra már a rézerdőt bejárta
és a tündért is megkötözte
de nem tudta szabad-e énekelni
nekem meg tetszettek az egybesöpört
almacsutkák meg minden
és sejtelmesnek találtam ahogy
köpenyes árnyak lobognak fülkék körül
és kagylóba küldi szíve ideges dobaját
később tíz éven át takarítottam
telefonfülkéket
de még sok évnek kellett eltelnie
mire rájöttem hogy valakik
a versben épp telefonálnak
talán mert otthon már régen volt telefonunk
de ő fülkéből intézte a hívást
láttam még tantuszos telefont
aztán már 1 majd 2 forintba került a hívás
de szemetelni mindig ingyenes volt*

*megmutattam neki a verseimet
és egyszer egy sort kijavított
szájából véres szakáll
de bajuszt és szakállt nem növesztettem
még évekig
és szerencsémre azután sem vertek pofán
egyszer iszogatás közben
elárulta nekem hogy mi a költészet
ez itt egy doboz gyufa és kész
és azt mondta hogy milyen szép lesz
majd ha neked is lesz feleséged
és te is fogsz gyerekeket csinálni
de erre majd tucatsznyi esztendő múlva
kerül sor két lányom lett és egy fiam*

az ő konyhájukban ültünk
hármásban Hervay Gizellával
aki akkor nagyon zaklatott volt
és a mai napig büntudat gyötör
mert nem tudom hogy ki is mondtam-e
amit gondoltam akkor
remélem megtartottam magamnak
egyszer megígérte hogy majd bemutat
a Napjainkban de napjainkra
megszűnt a Napjaink
évek múlva egy versem megjelent ott
és Tandori mutatott be végül
a Magyar Ifjúságban
nem sokkal első kötetem
az ellentétpárhuzamok megjelenése előtt

nála találkoztam Tóth Bálinttal
és M-mel is akinek a ciklusa volt
de az idős beteg költőhöz
már nem mehettünk el Őrmezőre
laktam később a Korong utcában
egy ideig de akkor már ápoló voltam
az öngyilkos osztályon a toxikológián
ott esett egyetlen találkozásom
és nagy közös cigarettázásom
az aulában a kórházi pizsamát
és köpenyt viselő Pilinszkyvel
nem emlékszem már hogy miről
beszélgettünk csak arra
hogy nagyon jó hangulatú volt

aztán kirúgtak onnan amiért
szidtam a Magyar Népköztársaságot
és én vittem el egyszer hozzájuk
a velem korú Melindát
aki nagyon jó verseket írt
volt egy ilyen sora hogy
kimosták az ölelését belőle
eltűnt nem tudom mi lett vele
remélem ír még verseket
és belőle nem mosták ki
és nem akasztották ki száradni a kötélre

előfordult hogy borozgatás közben
'56-os Kossuth téri élményeit mesélte
a comblövést a dühöt és a rémületet
és jó hogy később prózában meg is írta
amikor első lányunk pár hónapos volt
csináltam montázst a verseiből
nem tudom zokon vette-e
de azt a verset ma is nagyon szeretem
évek múlva én is adhattam és dedikálhattam
neki verseskötetet
és az idén születtek kollázsok a verseiből
utoljára a 86-os buszon találkoztam
vele (és ő most 85 én meg 65)
vele és feleségével Judittal
aki mint mindig akkor is
árasztotta magából a nyugalmat
és sok szép könyvborítót csinált
csak pár megállót utaztunk együtt
jöttek valahonnan és mentek valahová

jöviünk valahonnan és megyünk valahová
és bár Tandori verebei eltűntek Európából
remélem a madár azért visszajár
és Struga manó is látható

ne legyen soha reggel

Ágh István nyomán

úgy muzsikál az ég mint kék szódásüveg
a múlt mint holdvilág ragyog
vadászgép kereng: aranyhalacska
ne csak a létezés tudassátok velem
sikongassanak nők mert térdükre ugrott az egér
és sikongassanak a sürgönyoszlopok is
a hátam mögé taszított alkonyatban
olajos padlón peregjen le lábunkról a sár
ifjúságom zsúfolt vonatán

apám sárga kukoricaszár
és holnap jönnek a begyűjtők
szólok magamhoz mondom
hogy svájcisapkám elveszett
adj Uram üdvösséget
hogyha nem küldök sürgönyt akkor is
védelmezz meg engem
mikor megyek zsebre tett kézzel
a csillagos éjszakában
láttam a verseket sárgulni akár a faleveleket
a pipacs vörös káromkodás
árva tücsök zenél valahol
most azt akarnám ne legyen soha reggel
és pálinkát igyon vizespohárból a katona
vagy korsóból fröccsöt
hogy a kék szódásüveg is muzsikáljon
ugassanak meg a kutyák éjjel a Bükkben
és köszönjön rám a szénaboglya
ne fagyjon meg a krumplink
fagyba hasító láng szérűjében
sűrödjön örökkön az én gyerekkorom

Tanulmány a Bontáshoz XXIII., 2018